

Fizan'dan AFGANİSTAN'A

HACI İBRAHİM MUTLU

Fecr Yayınları: 799

FİZAN'DAN AFGANİSTAN'A

Hacı İbrahim MUTLU

© FCR YAYIN REKLAM BİLGİSAYAR SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.
(Sertifika no: 13178)

Mizanpaj ve Kapak
FCR / Dilek Özcan

Baskı ve Cilt
NY MATBAACILIK
YAYINCILIK KAĞ. TİC. ve SAN. LTD. ŞTİ.
Ostim OSB Mh. 1250 Cd. No: 24 Yenimahalle/ANKARA
Tel: 0533.591 86 17
(Sertifika no: 50732)

1. Baskı: Şubat 2024

ISBN: 978-625-6602-50-2

FCR YAYIN REKLAM BİLGİSAYAR SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.

Hacı Bayram Mah. Boyacılar Sk. No: 14/1
Ulus-Altındağ/ANKARA • Tel: (0312) 310 08 60
Web: www.fcr.com.tr • e-mail: fcr@fcr.com.tr

Fizan'dan
AFGANİSTAN'A

HACI İBRAHİM MUTLU

Ankara 2024

Hacı
İbrahim
MUTLU

1965 yılında Bolu Gerede’de dünyaya geldi. İlk ve orta öğrenimini Gerede’de tamamladı. Mesleki alandaki çalışmalarına öğrencilik yıllarında, yöre evleri yapımında ustalığı ile tanınan babası Recep Usta’nın yanında başladı. Çok sayıda ahşap ve taş binanın yapımında babası ile birlikte çalıştı. 1986 yılında Ankara’da Yapı Sanat Okulu İnşaat Bölümü’nü bitirdi. 1990 yılından bugüne yurdumuzun çeşitli bölgelerinde çeşitli şirketlerde çok sayıda futbol sahası, spor salonu, yüzme havuzu, konut ve işyeri inşaatı projelerinde görev aldı ve başarıyla tamamladı.

Son yıllarda Hacı Bayram Camii ve çevresini yenileme projesi kapsamında çok sayıda tarihi yapıyı yenileme işini başarıyla bitirdi. Son eserlerinde Endülüs tarzı ahşap boyama işlerini tarihi evlerimizin restorasyonuna dâhil ederek büyük bir yeniliğe imza attı. Bu çerçevede yeniden yapılan tarihi camilerde de ahşap boyama sanatını uyguladı. Bu yapılarda Türk motiflerini de kullanarak turkuaz rengimizi ve lale motifini yeniden öz mimarimize kazandırdı. Ayrıca tarihi ev mimarimizin ahşap oyma güzelliklerini yeni eserlerde kullandı.

Hacı İbrahim Mutlu'nun çok sayıda dergi ve gazetede tarihi evler, ahşap yapı ve boyama sanatı ile ilgili yazı ve röportajları yayımlandı. Bu işlerinin yanı sıra çok sayıda sivil toplum kuruluşunda gönüllü olarak hizmet eden Hacı İbrahim Mutlu halen yurt içi ve yurt dışı tüm iyilik projelerine katkı sunmaya devam etmektedir.

Bu doğrultuda gerçekleştirdiği seyahatlerinden edindiği izlenimlerini kaleme aldığı "*İyilik Yolunda Uzaklar Yakın*" isimli ilk kitabı 2017 yılında yayımlandı ve Türkiye Yazarlar Birliği tarafından Gezi dalında Yılın Kitabı seçildi. 2018 yılında "*İyilik Yürek İster -İyilik Yolunda Etiyopya-*" 2019 yılında "*Turkana -İyilik Yolunda Kenya-*" 2020 yılında "*Ötüken -İyilik Yolunda Moğalistan-*" ve 2021 yılında "*Masailer -İyilik Yolunda Tanzanya-*" ve 2023 yılında da "*İyilik Yolunda Anadolu*" isimli kitapları yayımlandı.

RADEV (Radyo Evi) Derneği tarafından 9.su düzenlenen "Negatifi Pozitive Çevirenler Artı Ödülü" 2018, Yılın Pozitif Kişisi (Hayatav Artı Ödülü) ve Uluslararası Radyocular Birliği (IRU) tarafından 11.si düzenlenen "Alkış Hakedenler" 2022 Alkış Hakeden Yazar ödülü sahibidir.

TAKDİM

Kenya'ya gitmek için ısrarımız üzerine telefonun öbür ucundaki Abdulbasid, titrek sesiyle şöyle rica ediyordu: "Siz canınıza mı susadınız, buralar çok karışık, başınıza bir şey gelmesinden korkmuyor musunuz, bu seyahati birkaç ay ertelemeinizi tavsiye ediyorum."

"Olmaz" dedik kararlı bir tonla. Telefonun öbür ucunda derin bir sessizlik oldu kısa bir süre. Endişe ve şaşkınlık dolu bir ses bozdu sessizliği. "Ölmekten korkmuyor musunuz."

Gitmemiz gerekiyordu. Kenya'nın kuzey doğusunda bulunan Dadaab'da yapmayı planladığımız yetimhanenin inşaatı gecikiyordu. Eğer şimdi gitmez ve inşaatı başlalmazsak bağışçının bağışından vaz geçmesi söz konusuydu. Gitmemiz ve yetimhanenin temelini atmamız gerekiyordu.

Ancak gideceğimiz bölgede Garissa Üniversitesine yapılan terör saldırısında 147 öğrenci öldürülmüş, ülke diken üstündeydi.

Coğrafyaların tarihlerinde olağanüstü durumlar her zaman yaşanır. Ancak coğrafyaların istikbalini değiştirecek kararlar da çoğu zaman olağanüstü zamanlarda alınır. Doksan yetimin eğitim göreceği yetimhane için karar vermek de işte böyle bir zamanda yolumuzun kavşağında duruyordu. Bir yetimhane deyip geçmeyin. Belki o coğrafyayı ayağa kaldıracak olan lider, oradan yetişecek bir yetimdir, kim bilir.

İşte bu inançla verdik yola çıkma kararını. Yol uzun, zor ve tehlikeliydi. Uzun, zor ve tehlikeli yollar için, sabırlı, dayanıklı ve gözü kara yoldaş lazım, seferin zafere ulaşmasını kolay kılmak

için. Öyle yaptık biz de. Bu yolları daha önce beraber arşınladığımız Hacı İbrahim Mutlu'yu aradık. Yolu, zorluklarını ve tehlikesini anlattık. Sağ eliyle bıyığının ucunu kıvrırırken, kinayeli ve ironik bir tebessüm ederek "Eyvallah hocam, sefer bizim işimiz" dedi. Allaha tevekkül ettik ve çıktık yola.

Garissa'ya ulaştığımızda her zamankinden farklı bir güvenlik tedbiriyle karşılandık. Garissa valisi Dr. Nathif Jama Adam otelden makam arabasıyla aldırıldı bizi, evinde ağırladı ve iki araba dolusu gerçek askerlerle sağladı güvenliğimizi Dadaab gidiş dönüşü için.

Yetimhanenin temelini attık ve döndük aynı gün içinde. Durumun hassasiyetinden dolayı Dadaab'da konaklamamıza izin vermedi Garissa valisi.

Programın sonrasında Kenya'nın kuzey batısındaki Turkana Bölgesinde bulunan Kakuma Mülteci Kampında da yapacağımız bazı çalışmalar için düştük yollara. Ancak üniversite saldırısının oluşturduğu olağanüstü durum ülkenin her tarafına hakim durumda.

Nairobi'den Lodwar'a uzanan uçak yolculuğundan sonra, belki Afrika'nın en zor kara yolu başlıyor yaklaşık beş saat. Çölün belirsiz ahvali içinde tehlikeli rallileri aratmayan yolculuğun karanlıkla buluştuğu noktada kesildi yolumuz. Eşkiya zannettik önce. Ama yolumuzu kesenlerin güvenlik güçleri olduğunu anladık sonra. Arabamızı, üstümüzü ve her yanımızı aramaya başladılar. Yıl 2015. Elçilikten yolculuk öncesi görüştüğümüz müsteşarı arıyorum, açmıyor telefonumu. FETÖ'den görevden alındı sonra o şahıs. Benim on dokuz cepli yeleğimin bütün cepleri Kenya şilineri ile dolu. Ekipte endişe ve korku hat safhada. TİKA Koordinatörünü aradım, açtı telefonu, durumu anlattım. Endişe etmememizi, gelenlerin rüşvet koparmak amaçlarının olabileceğini, başka bir tehlikeli durumun olmadığını ifade ederek rahatlatıldı bizi kısmen.

Nihayet bıraktılar bizi. Ama sabah saat 07.00'de tekrar geldiler otele. Emniyet, jandarma, istihbarattan oluşan yaklaşık yirmi kişi.

Önce Hacı İbrahim Mutlu'nun pasaportundaki fazla giriş çıkışlara taktılar, sonra da benim pasaportumun rengine. Neden

yeşil. Türk Devleti'nin ülkesine uzun yıllar hizmet eden vatandaşlarına bir ayrıcalık olarak bu pasaportu verdiğini anlattım gururla.

On dokuz cepli yeleğin cebindeki şilinlerden bir şilin bile koparamadan çekip gittiler. Bu durumu atlatmamızda rehberimiz Ankara Tıp son sınıf öğrencisi Garıssalı Dr. Ahmet'in müthiş savunmasını da takdir etmem lazım. Adamların yüzüne bakarak şöyle haykırdığını duydum bir ara. "Ne istiyorsunuz bu adamlardan. Bu adamlar terörist değil. Yanlarında silah değil sizin ülkenize yardım getirmişler. Teşekkür etmeniz ve kolaylaştırmanız gerekirken zorluk çıkarıyorsunuz."

Bu sadece onlarca seferden bir tanesi.

Her zaman terör ve güvenlik değil, coğrafya imkan ve şartları da belirsizliğin içinde bırakabilir sizi.

Bir defasında da, Etiyopya Addis Ababa'dan kuzeye Gonder'e gideceğiz. Yine işimiz bir okul ve mescit için temel atmak. Her zamanki gibi yoldaşım yine Hacı İbrahim Mutlu.

Addis Ababa'dan kalkan pırpırlı uçağımız, yolculuk bir saat olmasına rağmen, iki saat geçti hala havadayız. Ve ortamı buz kestiren bir anons. Uçağımız arızalanmış ve ineyeğimiz hava alanını bulamıyor. Yani havada kaybolmuşuz. Şaka gibi ama gerçek. Sonra Mavi Nil'in kaynağı olan Bahirdar Gölü'nü hedefleyerek Bahirdar havaalanına iniyor uçağımız. Göl değil de tamamen çölde olsaydık akıbetimiz ne olurdu, Allah bilir.

İşte böyle.

Özellikle Afrika coğrafyasında yapılan iyilik projelerinin her birinin içinde, göze alınarak yaşanmış tehlikeli hikayeler vardır.

Zaten, içinde risk ve tehlike barındırmayan seferlerin zaferle sonuçlanması, ihtimaller dünyasında var olmamıştır.

Vesselam.

Hamit KUNT